

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

No. (št. ev.) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

27. septembra 1973

Tridesetletnice

kapitulacij

Leto 1943 je bilo prelomno leto v svetovni vojni pa tudi v naši slovenski medvojni zgodovini. Od tedaj je sedaj minulo ali mineva trideset let. Za nas protikomunistične ali protirevolucije, narne Slovence je bilo to leto tragično, saj je vodilo v kapitulacijo Turjaka, v pomor v Jelendolu in v moskovski sodnijski proces v Kočevju. Tam so padali kot žrtve italijanske kapitulacije. Pa to niso bile edine kapitulacije tega nesrečnega leta. Tudi OF ima svoje tridesetletne kapitulacije. In zakaj bi se enkrat tudi ne spomnili teh, zlasti sedaj v verigi naših obletnic?

Pravzaprav se je prva kapitulacija leta 1943 pri Slovencih začela s kapitulacijo strank in stranic v „koalicijski“ Osvobodilni fronti. Kako samozavestno je OF razglasila ob svojem začetku, da je predstavnica vsega naroda, kar je v njej zastopanih 17 strank, predstavnic vseh struj v narodu. S to „legitimacijo“ se je oklicala za nosilca vsega naroda ter slednjega obsodila na smrt kot „izdajalca“, ki bi se drznil mimo nje voditi kakršnikoli drugačen osvobodilni boj. L. 1942 ob času roške ofenzive je Kidrič razlagal, da zdaj gre samo za „nacionalno osvoboditev“, ne pa za komunistično revolucijo, ki „niti ni v intencijah Sovjetske zveze“. Tedaj je še hvalil „koalicijski značaj OF“, kajti — rekel je: „brez krščanskih socialistov in Sokolov bi ne bilo OF“ (Naši razgledi 30. 4. 1961). Tedaj — junija 1942 — so se vse stranke v tej „koaliciji“ odpovedale svojemu vplivu na potek dogodkov, ko je Kocbek v imenu kristjanov izjavil, „da smo v vsaki besedi, ki jo izgovorite, dragi tovariši komunisti, z vami.“ Tedaj se je „avantgardistična vloga KP prenesla na OF“, ni pa prišel še čas likvidiranja strank, ki pa je že bilo v intencijah KP, kajti Kidrič je izjavil — po Mikužu: „Zdaj še ni čas, da se spopademo s krščanskimi socialisti...“ (l.c.). Toda ta čas je prišel takoj v začetku leta 1943 na Dolomitih, ko so se vse koalirane stranke odpovedale lastni eksistenci v okviru OF ter se v vsem podredile KP, oz. se stopile v njo v eno. To je bila prva kapitulacija l. 1943, ko so krščanski socialisti Kocbek, Fajfar in Breclj podpisali v Dolomiti izjavi smrt svojih lastnih skupin, „za sedaj in za vse čase“, ker „katoličan in katoličani ne potrebujejo nobene druge forme več“ kot OF. Ta je po besedah Mihe Marinka pred desetimi leti, bila odslej „brez koalicijskih form.“ (Ob 20-letnici OF, NR 30. 4. 1961).

Osvobodilna fronta je postala popolnoma enaka Komunistični partiji, in diktatura proletariata skupen cilj naprednih katoličanov in komunistov. Komunistična partija je dobesedno „požrla“ svoje „zaveznike“. Dosledno temu je dr. M. Breclj že kmalu nato tudi formalno prestopil v KP. Kocbek pa je ostal „smešen osliček s križem na hrbtu“, kakor ga je označil Kidrič.

Na to kapitulacijo pred 30 leti smo se spomnili, ko smo te dni brali v tržaški reviji Zaliv (1973, maj, št. 40-41), citat iz Kidričevih spisov izpred 50 let, kjer pravi: „Petokolonska reakcija, ki so ji načelovali Natlačen, Ehrlich, Pucelj in drugi izdajalci prekletega imena, se je trudila zavreti osvobodilno gibanje med srednjimi sloji. Zato je prikazovala OF kot izrazito komunistično tvorbo, vse sodelavce KPS pa kot ljudi, ki jim bo KPS pripravila usodo Kerenskega.“ K temu citatu je napisal pisatelj Boris Pahor (str. 145) tole poudarjeno opazko: „Prekleti reakcionarji so trdili, kako bo partija vse nepartijske fagocitirala (požrla), kakor je ruska Kerenskega. Ko so to trdili, so žal bili daljnovidni, Kidriču navkljub.“ Ni treba k temu še posebnega komentarja: zgodovina je pokazala, kdo je imel prav in kdo je izdajal...

Pa to ni bila prva kapitulacija OF v tem letu. Po kapitulaciji Italije septembra meseca je sledila na Primorskem druga kapitulacija, toda sedaj — slovenskih komunistov. Mirko Božič piše v

PARTIJA HOČE ABSOLUTNO OBLAST

Pred 45 leti je univerzitetni profesor za mednarodno pravo na ljubljanski univerzi dr. Leonid Pitamic v svoji knjigi „Država“ opisal glavne sisteme, po katerih so bile upravljane razne države v zgodovini človeštva in v tedanji dobi. Poskusil je prikazati tudi vladajoči sistem v Zvezji socialističnih sovjetskih republik. Ko je v glavnih potezah nakazal ta sistem, je zaključil: „delovanje vsega obrazloženega sistema vidimo v pravi luči le, ako pomnimo, da stoji za državnim aparatom močerna komunistična stranka, katera odločuje po svojem lastnem odboru o vseh vprašanih notranje in zunanje politike. Delovanje tega odbora, ki vrši zlasti v osebnih vprašanih absolutno oblast na vsem teritoriju, se da težko spraviti v sklad s federalističnim ustrojem države, kakor je določen v zapisani ustavi.“

Do te ugotovitve je prišel dr. Pitamic, ko je komunistično vladal v Sovjetski zvezi deset let. O stanje se do danes ni spremenilo prav nič v Sovjetski zvezi in tudi ne v nobeni državi, kjer vlada komunistični režim Tudi v Jugoslaviji ne. V tej državi je bilo tako tedaj, ko so jugoslovanski komunisti oboževali Stalina, bilo je tako potem, ko so prali svoje zločine in prikrivali svoje neuspehe s tem, da so metali krivdo na stalinizem. Pa tudi potem, ko so „iznašli“ tako imenovano samoupravljanje, o katerem pravijo le tisti naiivnejši po svetu, da ga razumejo, ki ga niso videli od blizu ali sami poskusili. Samo oni ga hvalijo. V jugoslaviji pa „samoupravljalci“ samoupravljanja še danes ne razumejo in ne vedo, kaj z njim početi. Kardelj in njegovi jih z vsem teoretiziranjem ne morejo prepričati, da je samoupravljanje nekaj odrešilnega. Praksna namreč vsak dan sproti pobija trditve in hvalnice teh teoretikov.

Da bi komunistična partija v Jugoslaviji na eni strani prikrila, na drugi pa zavarovala svojo vlogo izključnega vodstva, zaposluje množice s tem, da jih enostavno prisili, da razpravljajo sedaj o tem in drugič zopet o drugem problemu na vseh stopnjah strukture po komunistih vodene družbe. Ko je potihnilo razpravljanje o samoupravljanju v najrazličnejših odborih in pisanja listov o tem problemu, so zopet prisilili množice, da so razpravljale o ustavah, tako o zvezni kot o republikih. V odborih in ustavah so stavljali predloge in dopolnitve, med tem ko je partija dokazovala, da bodo nove odnosno spremenjene ustave odprle na široko okna in vrata vsemu dobremu in lepemu.

Toda v Jugoslaviji še danes velja, kar je ugotovil dr. Pitamic pred 45 leti. Nad vsem dogajanjem in razpravljanjem so edino odločilni sklepi in smernice vodstva komunistične partije.

Da ne bi bil kdo v dvomih, je to potrdil Stane Dolanc, ki je v zadnjem času najbolj vsiljiv Titov satelit in obenem sekretar Izvršnega biroja predsedstva ZKJ. Na mladinski poletni komunistični šoli v Vikrah je 27. avgusta Dolanc govoril o dokumentu, ki naj bi ga spre-

goriškem Katoliškem glasu, kako je bilo po 6. septembru 1943 v Opatjem selu: ves narod je navdušeno pozdravljaval partizane in razvijal slovensko narodno zastavo, kar je pomenilo za Primorce narodno osvoboditev, kakor ga je OF oznanjala ves ta čas borbe. Narod je jokal od navdušenja. Toda že zvečer istega dne so partizani sneli slovensko zastavo na zahtevo novih zaveznikov Italijanov, in razobesili — rdečo zastavo svetovne komunistične revolucije. Primorski partizani so kapitulirali pred italijanskimi komunisti in izdali slovensko narodnostno pričakovanje. V očeh slovenskih Primorcev je bila to strahotna kapitulacija, v resnici pa je OF pokazala samo svoj pravi obraz. Ob roškem sestanku OF 1942 je namreč govoril Kidrič: „Potreben je boj proti ovinizmu in poudarjati je treba internacionalizem. Nismo zastoj izvolili v častno predsedstvo predsednike italijanske in nemške Komunistične partije...“ (Mikuž).

In naj danes po tridesetih letih kdo

jeli na bodočem desetem kongresu ZKI. Pri tem se ni zadovoljil z običajnim petletnim načrtom, ampak je dejal: „Analiza prehojene poti, ki bo predložena X. kongresu ZKJ, ne bo obsegala le obdobje po zadnjem kongresu, ampak bo segla dlje nazaj, da bi zajeli celoten splet revolucionarnih dogajanj v Jugoslaviji. Dokument, ki bi ga na kongresu sprejeli, pa naj bi začrtal pot najmanj za nadaljnjih dvajset let.“

X. kongres ZKJ naj bi torej dal smernice za bodočih dvajset let mimo vseh razpravljanih in sklepov o ustavnih spremembah in bodo tako tudi določbe v novih ustavah, ki naj bi govorile o federaciji ali se celo bližale konfederaciji, ostale zapisane le na papirju. Le zveza komunistov Jugoslavije bo imela mimo vseh ustavnih določil „absolutno oblast na vsem teritoriju“ Jugoslavije, torej centralizem pod partijskim vodstvom.

Da bi bilo to dovolj jasno vsakemu je Dolanc govoril tudi o demokraciji takole: „Vsi se bore za nekakšno demokracijo, ki si jo vsak po svojem razlaga. Vsi bi nas radi „odrešili“ pri čemer pa niti točno ne povedo, kam naj bi nas pripeljali; pripeljejo pa nas lahko samo nazaj v kapitalistične odnose ali pa v trzeme stalinističnega tipa, kar oboje predobro poznamo. Pomenijo torej kontrarevolucijo v pravem pomenu besede, kajti le ona terja rušenje samoupravne socialistične demokracije, vzpostavitev buržoaznega reda.“

Razpravljati z Dolancem o tem, da demokracija v pravem pomenu besede, ne vodi sama po sebi v kapitalizem, še manj pa v stalinizem, je odveč. Res pa je, da zahteva po demokraciji vodi v svobodo v kateri odloča narod sam o svoji usodi. To pa bi bil konec diktature komunistične partije in njenega centralizma. Tega se pa Dolanc boji.

M. S.

Ali bo ustava spremenjena

KAKSNA SVOBODA CERKVI?

V Sloveniji in po vsej Jugoslaviji so trenutno v debati osnutki novih ustav. Besedilo teh osnutkov je prišlo v javnost v začetku julija, in bo v „javni debati“ do približno 15. oktobra. V koliko bo ta debata pripomogla k resnični izboljšavi ustavnih določil, ne vemo. Res pa je, da so določila, tako kot stojijo v osnutku, v mnogih primerih zelo pomanjkljiva, da ne rečemo tendenciozna, zlasti kar se tiče veroizpovedi in verskih dejavnosti. Na te točke so opozorili že številni verniki v Sloveniji, in dejstva jim dajejo prav.

Če hoče ustava res zajamčiti svobodo veroizpovedi, tedaj morajo biti njena določila jasna, nikakor pa ne dvoumna ali celo tendenciozna. In v tem sta si enaki republiška kakor zvezna ustava, vsaj kolikor se da sklepati iz osnutkov.

Tako npr. člen 222 republiške ustave predvideva: „Izpovedovanje vere je svobodno in je človekova zasebna stvar.“ V državi, kjer se dejansko preprečuje, da bi občani, ki imajo kake važnejše

verjame v „nacionalni komunizem“, kakor se tako ponosno imenuje z drugim imenom „titoizem“?

In na to so sledile še kapitulacije tega leta: italijanska, ki je po naročilu zahodnih zaveznikov predala vse orožje jugoslovanskim partizanom in tako pripravila svoje lastne zaveznike ter jim zaprla pohod na Balkan. In te kapitulacije so sledili naši tragični porazi pri Turjaku in vse do Grahovega, niz žalostnih obletnic, ki se jih spominjamo na drugih mestih. Kapitulacije vse do najvišje do kapitulacije zahodnih zaveznikov samih — Angležev in Amerikancev — pred sovjetskim diktatorjem Stalinom v Teheranu. S to zadnjo kapitulacijo v letu so propadle vse narodno-osvobodilne težnje vzhodne Evrope od Poljske do naše Slovenije, ko se je koalicija Velike trojke uklonila volji enega samega jeklenega okrutneža.

Kapitulacija kot ona prva v Dolomitih.

Žalostne naše in svetovne tridesetletnice.

položaje v družbi, javno izpričevali svoje versko prepričanje, je tako poudarjanje „zasebnosti“ veroizpovedi kaj nevarna stvar. Glede te točke se je v Ljubljanski „Družini“ oglasil Andrej Levstek iz Maribora in predlagal, naj bi se ista točka glasila: „Izpovedovanje vere je svobodno in je zadeva in pravica človeške osebnosti in človeškega dostojanstva.“

Prav tako je isti Andrej Levstek opozarjal na drug odstavek istega člena 222 republiške ustave (ki odgovarja skoraj dobesedno členu 154 zvezne ustave. V tem členu se tretji odstavek glasi: „Verske skupnosti smejo ustanovljati samo verske šole za vzgojo duhovnikov.“ (Podčrtali mi, op. ur.) V zadnji številki smo poročali, kako je v šibeniku sodnik samovoljno razlagal verski pouk starejšim kot „zbor brez prijave“, ker „je navada, da verouk obiskujejo le mladoletni otroci“. Spričo takih pojavov in razlag, je prej omenjeno ustavno določilo zaradi svoje dvoumnosti vsaj nevarno.

Danes po vsem svetu študirajo na bogoslovnih fakultetah tudi ženske. Laiki se na splošno zanimajo za teologijo in se v njej izpopolnjujejo. Tudi tisti, ki ne obiskujejo celotnih teoloških karier, se v zanimanju za kake posebne snovi zatečejo k študiju določenih teoloških predmetov. Cerkev pa tudi za

Z BOJEM DO ZMAGE

Ni večjih junakov, kot so tisti, ki so za narodov obstoj, čast in ime padli v obrambi domovine.

Jelendol, Grčarice, Turjak, Grahovo — postojanke naših junakov! Ni bilo žalosti v njih, ne jecljajočega omahovanja. Pot je bila ravna, predobro so se zavedali svojega poslanstva: braniti in rešiti narod, da ne bi padel v suženjske dni. Ali zmagati ali pa z junaških pečatom zaznamovan preiti v narodno zakladnico.

Ob tridesetletnici teh zgodovinskih dni je prav, da odkrito in iskreno pogledamo vase. Izgube teh postojank so bili silno težki udarci za slehernega Slovence, ki mu je bila mar svoboda naroda. Toda še nikoli ni bilo v ljudeh trdnejše volje in večje odločnosti za boj proti komunizmu, kakor prav tiste dni. Iz pepela in ruševin so vstajale vrste novih borcev, da rešijo narodovo čast, dobro ime in da ga ohranijo pri življenju. Komunistični partizan, ki je od tujca sprejel orožje za boj proti svojemu slovenskemu bratu, je kmalu doživljal poraz za porazom. Komunistična udaja in krvoprelitje v Turjaku, v Jelendolu, na Grčaricah, v Grahovem — vse to je bilo začetek partizanskega konca, ki je bil dosežen prve tedne 1945. Zdrave sile slovenskega naroda so se uprle in zmagale.

Samo zaslepljeni svet je nato laž obrnil v resnico in krivici dal mesto pravice.

Cinizem in ironija jugoslovanskih zakonov

ZAŠČITA TUJIH PREVRATNIŠKIH ELEMENTOV

V jugoslovanskem Službenem listu št. 6 je bil objavljen novi „Zakon o gibanju in bivanju tujih državljanov v Jugoslaviji“. Zakon, ki so ga pripravili in izdelali jugoslovanski partijski pravniki, ima dvojno vsebino: zaščito in pregon.

V primerjavi z dejanskim stanjem v Titovi Jugoslaviji prav ironično zveni prvi del omenjenega zakona, ki govori o „preganjanju tujih državljanov“ in tem zagotavlja „azil v Jugoslaviji“. Zakon dobesedno glasi: „Tuji državljani, ki so preganjeni zaradi izpovedovanja demokratičnih idej in gibanj, družbene in etnične svobode, svoboščin in pravic človeških bitij ali svobode znanstvenega in umetniškega ustvarjanja, dobi azil v Jugoslaviji.“ Zakon našteva vse tiste svoboščine in vsa tista u-

dejstavanja, ki so prav v Jugoslaviji danes preganjane

Isti zakon nato nadaljuje: „Tuji državljani, ki jim je bil zagotovljen status beguncev, ker so bili preganjani zaradi svojih naprednih političnih težni, svojega članstva v določeni etnični skupini, rasni ali verski skupini, bodo deležni zaščite, stanovanja in najnujnejših finančnih sredstev v Jugoslaviji.“ Ta drugi del je še bolj ciničen, saj govori o zaščiti tujcev pred verskim ali rasnim preganjanjem, medtem ko partijska oblast svoje državljane prav na teh področjih najbolj preganja.

Kontrola nad turisti

Drugi del omenjenega zakona pa omogoča jugoslovanski partijski policiji popolno nadzorstvo nad vsemi tujci, ki prihajajo v Jugoslavijo bodisi kot turisti ali kot naročeni strokovnjaki.

Zakon sicer trdi, da se morejo „tuji državljani iz katere koli države po Jugoslaviji svobodno gibati, če imajo veljavne vizume ali če jim je podeljen azil,“ toda člen 66. tega zakona določa: „Vsi hoteli ali zasebniki, ki nudijo tujim državljanom prenočišče, morajo policiji sporočiti bivanje tujega državljanca.“ (Dalje na 2. str.)

zadovoljivo vršitev svojega poslanstva potrebuje število lalkov, katerih teološka izobrazba ne more biti le elementarna. V takem položaju govoriti o šolah „samo“ za duhovnike, kakor se lahko razbere iz ustavnega določila, gre proti bistvu človekove svobode. Saj po členih 142 zvezne in 197 republiške ustave si vsakdo prosto izbira svoj poklic in zaposlitev, in torej tudi usposobitev za izvrševanje svojega dela v skupnosti. Ustava bi torej morala zagotavljati vsaj svobodo verske skupnosti, da ustanavlja verske šole „za vzgojo in izobrazbo duhovnih osebnosti“, kot predlaga Levstek.

Andrej Levstek je v tem duhu pisal republiški komisiji za pripravo novih ustav pri „Socialistični zvezi“. Bodoče dokončno besedilo zvezne in republiške ustave bo pokazalo, v koliko se njegove pripombe, in pripombe drugih številnih vernikov jemljejo v poštev. Malo je možen kak pozitiven odziv, saj partija, ki vlada državo z neomejeno oblastjo, nima nobenih namenov, da daje Cerkvi in vernikom resnično svobodo.

Una nueva etapa

El domingo pasado, 23. de septiembre, las elecciones de las que participó libre y masivamente el pueblo argentino, ungieron nuevamente como presidente de la Nación al teniente general Juan Domingo Perón.

Nadie puede discutir su triunfo. Más del 60% del electorado se ha pronunciado por la fórmula del Frente Justicialista de Liberación, sellando con ello su fidelidad al líder y su confianza en la conducción del justicialismo en el proceso de la reconstrucción nacional.

Con la elección de Perón a la presidencia, y más, a partir de su asunción al mando del país, comienza una nueva etapa. Estará sin duda llena de obstáculos, pues los enemigos de a patria no vacilarán en emplear sus armas contra el pueblo. Los recientes hechos, como el asesinato de José Rucci así lo prueban. Pero en unión con todos los sectores del pueblo, teniendo como único fin el bien de la Nación, el gobierno nacional podrá llevar al país hacia una era de paz y progreso. ¡Que así sea!

OBVESTILA

SOBOTA, 29. septembra 1973:

Na Pristavi večer slovenske pesmi ob 20. Izvajajo Slovenske mladenke.

V Slovenski hiši ob 20 VII. kulturni večer SKA. Predava prof. dr. Tine Debeljak „Ob tisočletnici Škofje Loke“ Z diapozitivi.

V Slovenskem domu v San Martinu roditeljski sestanek s predavanjem msgr. Oreharja: „Kako vzbuditi verski čut v otroku.“

NEDELJA, 30. septembra 1973:

Žegnanje v Slomškovem domu. Ob 11 sv. maša. Kosilo. Ob 15 pester popoldanski program.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi bo XXII. mladinski dan.

SOBOTA, 6. oktobra 1973:

Slovenski pevski zbor Gallus pripravlja koncert samo narodnih pesmi. SKAD pripravlja v Slovenski hiši ob 18 avdiovizual z debato.

NEDELJA, 7. oktobra 1973:

Velika sanmartinska tombola.

NEDELJA, 14. oktobra 1973:

Naš dom v San Justo bo proslavil 17. obletnico zvezano z blagoslovitvijo družabnih prostorov; v popoldanskem delu pa s posebnostjo folklornih plesov v baletnem stilu.

SREDA, 18. oktobra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 18.30 sestanek lige Žena-Mati.

NEDELJA, 21. oktobra 1973:

V Slovenski hiši popoldne misijonska proslava ob 50-letnici „Kat. misijonov“. V Carapachayu celodnevna pomlanska prireditev.

SOBOTA, 27. oktobra 1973:

Proslava slovenskega narodnega praznika in dneva slovenske zastave v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. oktobra 1973:

V Zavetišču 30. obletnica Turjaka, Grčaric, ter ustanovitve slovenske domobranske vojske.

SOBOTA, 3. novembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu jubilejni koncert Slovenskega pevskega zbora v San Martinu.

Prvikrat je dana možnost, da potaneče lastnik umetniške slike Barilotta črta cvetja tmancaj, če kupite srečko za 5.— pesov. Akademski slikarica ga. Bara Remec je podarila uokvirjeno sliko (olje), velikost 77x60, v korist cerkve Marije Pomagaj. Srečke razpečava Zveza slovenskih mater in žena. Dobite jih lahko tudi v vseh slovenskih domovih in dušnopastirski prireml.

Slovinci v Argentini

(Dolje s 3. str.)

Slovenske mladenke, ki so pod strokovnim vodstvom ge. Savelli-Gaserjeve dovršeno zapele tri pesmi: „Zima že zapuša nas“, „Da te ni“ in „Rožič ne bom trgala“. Nato so nastopile v polnarodni noši pristavske mladenke z lepjo vajo s krogom, ki jo je sestavila in naučila telovadna vaditeljica Lučka Pavšer. V polnarodni noši pravim, ker so bile gologlave, česar naša ženska narodna noša ne dopušča. Spored je krepko zaključila folklorna skupina, ki po triletnem delovanju že uživa sloves. Pod vodstvom svojega starešine Jureta Ahčina je pokazala vrsto novih rajanj.

Zvečer je bil ples. Neokusna razsvetljava je pokvarila ves dober vtis, ki nas je prepričal v prejšnjih urah. Naši domovi so predragoceni, da bi jim — čeprav le na zunaj — dajali dvomljivo obliko. Dekleta in fantje, ne ponizujte se z vnašanjem tujih navad medse! — V koliko bi bile te naprave tehničen uspeh, čestitamo. Se več bi bilo vredno, če bi jih uničili. Električni nudi neizmerno področje izumiteljem. Kako prijetna bi bila n. pr. sveža žarometna osvetlitev pristavskega drevja! Na delo!

Veseli smo svoje nove generacije. Ponosni smo na vas. Daleč ste se priborili. Čestitamo. Kmalu boste sposobni za največji naskok. V borbo za jezik, da bo vaš materinski tudi občevelni jezik!

Pokonci glave!

P. B.

ANU PEJSEM ČMO ZAPET...

V soboto, 6. oktobra, ob 20

KONCERT NARODNIH PESMI

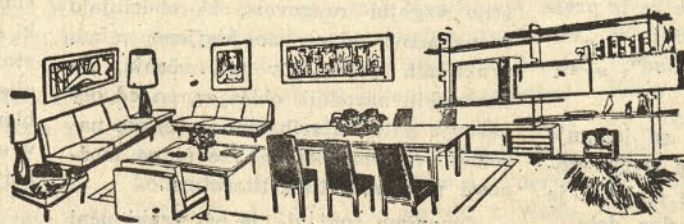
v Slovenski hiši

Vabi GALLUS

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Frente Estación EZEIZA
Rufa 205
T. E. 295-1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopniki: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI
Avda. 25 de Mayo 136SAN JUSTO
Almafuerte 3230

29. OKTOBER

SLOVENSKI NARODNI PRAZNIK

in

DAN SLOVENSKE ZASTAVE

Slavje v soboto, 27. oktobra 1973 v Slovenski hiši

Spored: ob 19.00 — sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj za vse, ki so delali in se žrtvovali za slovenski narod;
ob 20.00 — v dvorani: Koroški večer;
ob 20.45 — slavnostna večerja.

Pripravljalnó odbor

KONCERT ZVEZE UKRAJINSKIH ŽENA V SLOVENSKI HIŠI

Zveza ukrajinskih žena v Argentini bo priredila v nedeljo, 30. t.m. v veliki dvorani Slovenske hiše velik koncert, s katerim bo proslavila 25-letnico obstoja Svetovne zveze ukrajinskih žena SFUZO. Prireditev bo izvajana izključno z ukrajinskimi ženskimi močmi. In sicer bo sodeloval pevski zbor društva Osvobodjenje „Rdeči maki“, ženska skupina baleta „Krilati“ podružnice Prosvite iz Isidro Casanova, pevka Štefanija Rasta-

večka v odrskih prizorih, ki ji je pripravila univ. prof. Lidija Tauridzka in ki predstavljajo delo slavni ukrajinskih žena. Med drugimi nastopi tudi gdč. Norma E. Dudyk „Miss Argentina za l. 1972“. Med odmori ogled razstave ukrajinskih ženskih ročnik del. Vabljeni tudi Slovenci. Vstopnina prostovoljna.

DRUŠTVENI OGLASNIK

7. oktobra bo pel v slovenski radijski oddaji buenosaireski slovenski oket. Oddaja je vsako nedeljo ob 14.30 na radio Antartida.

XXII. MLADINSKI DAN

nedelja, 30. septembra, v Hladnikovem domu

9.30: Slovenska sv. maša za rajnega Petra Špacapan
10.30: Tekmovanje v odbojki in košarki
13.—: Skupno kosilo, nato nadaljevanje športa

15.30: POPOLDANSKI PROGRAM
Mladinski nastopi — Razdelitev pokalov.
18.—: prosta zabava.

Vsi prav lepo vabljeni!

Sodeluje orkester DUC IN ALTUM

Slovenski dom v San Martinu — Córdoba 129

V nedeljo, 7. oktobra ob 15.30

VELIKA SANMARTINSKA TOMBOLA

z mnogimi bogatimi dobitki. Prvi dobiček: STEREOFONSKI KOMBINADO (stane v trgovini nad 400.000 pesov). Ostali dobitki: samska postelja z nočno omarico, loščilec (enceradora) itd.

Kakor vsako leto, tako more tudi letos vsakdo odkupiti tablico, na katero je zadel žinkvin; in igrati dalje.

Na vseh tombolskih tablicah, ki so jih prejeli učenci (ke) slovenskih osnovnih šol v Velikem Buenos Airesu, mora biti zapisano ime učenca in samo ta more osebno dvigniti dobiček.

Sanmartinske rojake obveščamo, da jih bodo zastopniki doma obiskali v nedeljo, 30. septembra dopoldne ali popoldne s prošnjo za dobitke.

Po tomboli

velika družabna prireditev s Planiko

Sporočam, da organiziram posebno

POTOVANJE V EVROPO ZA KONEC LETA

ki je namenjeno predvsem za slovenske rojake — ODHOD je predviden v prvi polovici decembra tega leta, povratek pa sredi februarja 1974. — Ker je število prostorov omejeno, si čimprej rezervirajte prostor v avionu.

MAJDA SOSIČ,
Córdoba 645, 1. nadstr. B
od 15 do 19
T. E. 392-7220
Buenos Aires

V dobrodelni sklad Zveze slov. mater in žena darovali no 10.000 pesov ga N. N., g. Stanislav Skvarča, g. Alojzij Košmerlj. — Po 5.000 pesov ga Jozica Peternej in ga Milka dr. Brumen. Mesto cvetja na grob dr. Voršiča ga Kuncičeva 5.000 in mesto cvetja na grob ge. Zemanek gdč. N, N, 5.000 pesov,

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone MizeritCorreo
Argentino
Central (B)FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público.

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827DR. JUAN JESUS
BLASNIKSpecialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Zahtevajte določitev ure na
telefonu 49-5855 in 628-4188Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20gorazd
marconetto
penninidecoraciones tel. 658-8802/85-4951
arquitectura belgrano 132
diseño industrial ramos mejía
dirección de obras y ejecuciónCooperativa de Crédito "S. L. O. G. A." Ltda.
(SOCIEDAD LEGAL ORIENTADORA GENERAL DEL ASOCIADO)

Bmé. Mitre 97 — Ramos Mejía — La Matanza — Bs. As.

CONVOCATORIA

De conformidad con lo dispuesto por los Art. 19º y 20º de los Estatutos, se convoca a los señores socios a la Asamblea Extraordinaria que se realizará el día 29 de Setiembre de 1973 a las 20 horas, en el local social, calle Bartolomé Mitre 97 de la Ciudad de Ramos Mejía, para tratar el siguiente

Orden del día

- 1º Designación de dos Asambleístas para firmar el acta de esa Asamblea Extraordinaria.
- 2º Elección de una comisión escrutadora según lo dispuesto por el art. 23º de los Estatutos sociales.
- 3º Consideración de la compra de una propiedad en Isidro Casanova y la autorización para su posterior venta.

EL CONSEJO DE ADMINISTRACION

BOG PLAČAJ

vsem

ki ste za mojega ljubega pokojnega moža, dragega očeta, nepozabnega dedka, pradedka

dr. Alojzija Voršiča

molili, nas v neizmerni žalosti in bolečini izgube tlažili, se od njega poslovili in ga na njegovi zadnji poti do groba spremili.

Zalujoča žena Terezika Voršič roj. Tomšič
hčerka Bogdana in sin Vladimir
z družinami.

Buenos Aires, 20. septembra 1973.

Sporočamo žalostno vest, da je 20. septembra 1973 v 73. letu v Palomarju v Argentini umrla naša draga mama

Nežka Makovec roj. Fifolt

Pokopali smo jo na pokopališču v San Martinu.

G. župniku v Palomarju se zahvaljujemo za podelitev sv. mazičenja rajni mami, sosedom za pomoč ob smrti in pogrebu in sorodnikom za venec. Bog naj vsem povrne!

Našo drago mamo priporočamo v molitev.

Zalujoči:

mož Franc v Montevideu;
hči Anica por. žefran z družino v Palomarju;
hči Marija por. Rotal z družino v domovini;
sestra Angela por. Zupančič z družino v Tobladi
in ostalo sorodstvo v Sloveniji.

Montevideo, Žužemberk, Palomar, Soteska.